

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

Luxemburgi, 1740

XXX. Decretum super quarta funerali, & ingressu Parochorum in Ecclesias
Regularium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74724](#)

ANNO
1722.

INNOCENTIUS DECIMUS-TERTIUS.

57

pitulo Generali sequenti competit alternatio. Declaratur tamen, quod si decursu temporis aliqua Provinciarum dividatur in duas, vel plures, non ideo debent augeri alternationes, sed semper sint restringendae ad tres Provincias modo extantes, ita quod unus Generalis tantum ad Bethicas, aliis ad Castellas, & alius ad Siculas, & alias erigibles extra Hispaniam extendatur.

§. 3. Accedente postmodum alia confirmatio ne habita in Capitulo Generali de anno 1709, ex actis Capitularibus tenoris sequentis, videlicet -- Tertio statuitur, & a toto pleno Capitulo declaratur, quod clausula Constitutionis nostræ, qua præcipitur, quod P. Vicarius Generalis ex toto corpore Religionis eligatur sic ad proximam deinceps debet reduci, ut inter tres Provincias, quæ modo stant, & prædicti corporis æqualia sunt membra alternativa sue esse in Vicarium Generalem servetur, ita quod nullus ex Provincia, cuius filius in hoc, & antecedenti Capitulo assumptus fuit ad Dignitatem Religionis supremam in sequenti assumi possit ad illam, sed jus subjecti eligibilis solum ratione prædictæ Alternativæ in Provincia Castellæ maneat, cui de jure in Capitulo Generali sequenti competit Alternatio -- declaratur tamen, quod si decursu temporis aliqua Provinciarum dividatur in duas, vel plures, non ideo debent augeri alternationes, sed semper restringendæ sint ad tres Provincias modo stantes, ita quod unus Generalis tantum ad Bethicas, aliis ad Castellas, & aliis ad Siculas, & alias erigibles extra Hispaniam extendatur; imo in eo in exequitionem Alternativæ electus remansit Vicarius Generalis de partialitate Siciliæ, & postremo in Capitulo Generali habito de anno 1717, in exequitionem Alternativæ in Generalem nominatus fuit moderatus unus ex tribus de Provincia Castellæ, & confirmata pariformiter extitit Vicariatus Generalis alternativa ex Decreto Capitulari tenoris sequentis, videlicet -- A toto pleno Capitulo declaratur, quod Clausula Constitutionis nostræ, qua præcipitur, quod P. Vicarius Generalis ex toto corpore Religionis eligatur, sic ad proximam deinceps debet reduci, ut inter tres Provincias, quæ modo stant, & prædicti Corporis æqualia sunt membra Alternativa successio in Vicariatu Generali servetur, ita quod nullus ex Provinea, cuius filius in hoc & antecedenti Capitulo assumptus fuit ad dignitatem Religionis supremam in sequenti assumi possit ad illam. -- Declaratur tamen, quod si decursu temporis aliqua Provinciarum dividatur in duas partes, vel plures, non ideo debent augeri Alternationes, sed semper sint restringendæ ad tres Provincias modo stantes, ita quod unus Generalis tantum ad Castellas, aliis ad Bethicas, aliis ad Siculas, & alias erigibles extra Hispaniam extendatur.

§. 4. Et in eadem Expositio subiuncto, quod experientia plurimorum annorum, & Vicariorum Generalium electionum compertum exirerat, quod omnia per prædictam Alternativam apud Religionem in pace composita fuerat unicuique, quod suum erat per distributionem assignatum, omniesque Provinciae, & onere, & honore perfruebantur, cumque penes idem Capitulum generale non solum de jure, sed etiam ex supra hujus Sanctæ Sedis specifica confirmatione Constitutionum potestas condidit Statuta, & Leges residet, qua per tria Capitula generalia continuata confirmata, tanquam Constitutiones sunt observandas, ideoque eidem Congregationi Cardinalium supplicato, ut ne in posterum sic extinguae factiores reviviscant, & aperiatur via scismatis per Alternativam prædictam sublatis, sed futuris cum perpetuo remedio consulatur, Alternativam hujusmodi juxta modum a memoratis Capitulis generalibus dispositam confirmaret. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris qui sequitur, videlicet -- Sacra Congregatio

ANNO
1722.

cofirmatio
ne alterna
tivæ.

Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, visa relatione P. Procuratoris Generalis referente Eminensissimo Belluga, censuit, & decrevit, stipula scriptam Alternativam esse approbandam, & confirmandam, prout præsentis Decreti vigore approbat, arque confirmat. Roma 10. Julii 1722. -- F. Cardinalis Paulutius -- F. Archiepiscopus Damascenus Secretarius.

§. 5. Cum autem, sicut dicti Exponentes Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi quo firmus subsistat, & servetur exactius Apostolicæ Confirmationis nostræ robore communiri plurimum desiderent: Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliquippe Ecclesiasticis Sententias, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latet, si quibus quomodolibet innovatae existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliiter porrectis inclinati, Decretum præsentum auctoritate Apostolica tenore præsentum confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolica firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memorata Congregationis Cardinalium.

§. 6. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus forti, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respetive inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Legatos etiam Caesareum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciae, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & confuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo labore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat speculator, & expresse derogamus ceterisque contraria quibuscumque.

Datum Roma apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXIV. Augusti MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Præces Pro
vinciarum.

Confirma
tio relati De
creti Con
gregationis.

Clausula.

XXX.

Dat. 24. Aug.
1722. Ann. 2.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

E Manarunt nuper à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardina-

lium

3. Statutum
Capituli ann.
1709.

4. Statu
tum Capituli
ann. 1717.

Causa se
quentis De
creti.

Decretum Congrega
tionis pro

Decreta
præd. quæ
edita fuere
an. 1720. &
1721. pro
Parochis
contra Pa-
tres Minores
Strict. Ob-
serv. Civita-
tis Parmen.

Preces Pa-
rochorum.

Confirmatio
relatorum
Decretorum.

Clausule.

lium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet.

S. 1. Parmen. Funerum. Ab immemorabili in dicta Civitate viget consuetudo stabilita, etiam ex Constitutionibus plurium Summorum Pontificum signanter sa. me. Julii II., ac Clem. VIII. & comprobata per Constitutiones Synodales, & Canonizata in contradictorio Judicio, ac per varia Decreta hujus Sacrae Congregationis de annis 1671. & 1675., non solum, quod occasione funerum Regularibus pateret ingressus cum stola, & Cruce in Ecclesiis Secularium absque tamen aliquo exercitu, & idem practicaretur a Parochis intra Ecclesiæ Regularium, sed etiam, quod omnes præfati Regulares persolverent, prout semper persolverunt quartam eisdem Parochis. - Quia vero PP. S. Francisci strictioris observantæ nuper acciti ad dictam Civitatem, postquam jam itidem ipsi acceptaverunt dictas laudabiles consuetudines, renuerunt admittere Parochos ad ingressum in eorum Ecclesiæ cum stola, & Cruce occasione associandi Cadavera, & similiter eisdem Quartam persolvere. Habito deinde desuper a Collegio Parochorum ipsius Civitatis recursu ad hanc Sacram Congregationem negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam. Eadem Sacra Congregatio viva relatione Episcopi Parmen., Partibus auditis, & informantibus, ad relationem Sanctissimi D. N. PP. Innocentii XIII. tunc Causæ Ponentis, censuit, & decrevit, servandam esse consuetudinem favore Parochorum in omnibus sub die 21. Martii 1720. Non acquiescentibus Partibus Adversariis hujusmodi resolutioni, reproposita causa ab Eminentissimo Priolo in locum Sanctitatis Sue in Ponente suffecto: Ipsam Sacra Congregatio stetit in Decisis sub dicta die 21. Martii 1720. Romæ 14. Novembris 1721. F. Cardinalis Paulutius. J. Archiepiscopus Damascenus Secretarius.

S. 2. Cum autem sicut dilecti filii Parochi dictæ Civitatis Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decreta hujusmodi, quo firmius subsistant Apostolica confirmationis nostræ robore communiri summopere desiderent. Nos specialem ipsi Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiastici sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latissima, si quibus quomodolibet innodata existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolice firmatatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

S. 3. Decernentes eadem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoq[ue] plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caufarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

S. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIV. Augusti MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo,

Confirmatur Decretum Camerale, ejusque ampliatio pro Inquiliinis tempore Anni Sancti.

Auctoritate Pauli III. hujusmodi Decretum editum fuit an. 1549. Apr. 29. Ampliatio vero auctoritate Greg. XIII. an. 1573. Feb. 20. Bened. XIII. Conf. ed. 1724. Jun. 4. P. 1. suspenduntur omnes Indulgentiae d. Anno Sancto.

Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter
Cardinalis Albanus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius.

Dat. 1. Janu.
1723. An. 2.

IN favorem Inquiliinorum, & Subinquiliorum hujus Almae Urbis respectu Anni Sancti, seu Jubilei quandocumque hujusmodi Annus venisser, de mandato felic. record. Pauli Papæ III. Decretum Camerale, & subinde de pari mandato etiam felic. record. Gregorii Papæ XIII. dicti Decreti confirmatio, & ampliatio emanantur hujusmodi sub tenore, videlicet.

S. 1. Aloysius Tituli Sancti Marci Presbyter Cardinalis Cornelius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius. Invenimus alias Decretum in Camera Apostolica in favorem Inquiliinorum factum tenoris sequentis videlicet: - Guido Ascanius Sforza Sancti Eustachii Diaconus Cardinals de Sancta Flora Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius - Nuper Nobis in Camera Apostolica non sine animi nostri dispcionia pro parte Inquiliinorum, & subinquiliinorum Urbis querelantium expofitum fuit, quod ipsi a Dominis Dolorum per eos ad pensionem annum conductarum respectu Anni Sancti, five Jubilei, tam sub augmento pensionis factos oblatores maiorem pensionem offerentes inducentibus, quam etiam super earum evacuatione, etiam locatione durante, afferentibus Domos praedicas pro eorum usu habere velle, quotidie molestantur, & ex Domibus per eos conductis contra formam juris expelluntur: nihilominus expulsis Inquiliinosis, five subinquiliinosis Domos praedicas pro majori pretio in grave damnum Inquiliinorum, seu subinquiliinorum contra formam Decreti Cameralis, eorum promissionis, obligationis, & juramenti alteri locant. Nos, ut tenemur, ex debito nostri Camerariatus Officii, tranquillitati Curialium, Inquiliinorum, & subinquiliinorum, ac malitiis, calumnias, litibus, & controversiis, quæ inter dominos Domorum ex una, ac Inquiliinos, & subinquiliinos partibus ex altera quotidie exinde oriuntur, quantum possumus providere cupientes, ne Decretum alias per Antecessores nostros, & Cameram Apostolicam in favorem Inquiliinorum factum, in damnum, & præjudicium ipsorum retorqueatur; idcirco de mandato Sanctissimi Domini Nostri Papa vive vocis Oracle nobis desuper, ac ex Decreto in Camera Apostolica matura confideratione facto statuimus, & ordinamus, quod in futurum respectu Anni Sancti, vel Jubilei, quandocumque hujusmodi annus venerit per annum antea, & pro dicto Anno Sancto, vel Jubilei Inquiliinus pensione Domus per eos conductæ a Dominis ipsius aperi, nec modus solvendi pensionem alterari possit: insuper pro majori Curialium, Inquiliinorum, & subinquiliinorum quiete ad lites, & controversias evitandas, ut prefertur, oraculo, & Decreto similibus, declarando Decretum in favorem Inquiliinorum per Antecessores nostros, & per Cameram Apostolicam alias factum in perpetuum statuimus, & ordinamus, quod ex nunc in posterum durante locatione Inquiliini, tam ipse Inquiliinus, quam Subinquiliinus ejusdem ex Domino ipsius afferente Domum suam pro suo habere velle, expelli non posse, nisi iuxta for-

Decretum
præd., quo
iustis de cau-
fis precipi-
tur.

Ne per an-
num antea,
& in ipso an-
no Sancto au-
geatur pen-
cio domus
conducta.

Nec inqui-
linus, & sub-
inquiliinus
expellatur
ante comple-
tam locatio-
nem, nisi ju-
ris ordine
servato.

mam